

Sångpostillan - Söndagen före Domsöndagen

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-10-16
Senast uppdaterad 2020-11-08

Söndagen före Domsöndagen

Vaksamhet och väntan

Tredje årgångens läsningar:
GT-text: Amos 8:9-12
Epistel: Filipperbrevet 3:20-4:1
Evangelium: Lukas 17: 20-30
Psaltarsalm: 139:1-18

Dagens bön:

Helige Gud, som kallar oss till ditt rike,
hjälp oss att alltid vaka och bedja,
så att vi får gå in i den eviga glädjen.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre.
Amen.

Söndagen före Domsöndagen drar oss nu närmare kyrkoårets slut och också tidens slut. Två gestalter från Gamla Testamentet – Noa och Lot – hjälper oss till vaksamhet och väntan. När allt mörknar på vägen ser vi Morgonstjärnan som bådare. Människosonens dagar, då Guds rike blommar ut i all sin härlighet. Här får vi lära känna honom som segrat över ondska och mörker. Framtiden har fått ett ansikte. Adventspsalmen 111 Kristus kommer, skall hjälpa oss att sjunga in söndagens budskap. Den är skriven 1967 av förlagsredaktören från Örebro Sven Larsson och den sjungs på en sjuttonhundratalsmelodi från Halle.

Predikans text: Lukas 17:20-30

Tillfrågad av fariseerna om när Guds rike skulle komma svarade Jesus: ”Guds rike kommer inte på ett sådant sätt att man kan se det med sina ögon. Ingen kan säga: Här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är inom er.”

Till lärjungarna sade han: ”Det skall komma en tid då ni längtar efter att få uppleva en enda av Människosonens dagar men inte får det. Man skall säga till er: Där är han, eller: Här är han. Spring inte dit de pekar, rusa inte efter dem. Ty liksom blixten flamar till och lyser upp hela himlen från horisont till horisont, så skall Människosonen visa sig på sin dag. Men först måste han lida mycket och förkastas av detta släkte.

Som det var i Noas dagar, så skall det bli under Människosonens dagar. Folk åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken och floden kom över dem och gjorde slut på dem alla.

Eller som på Lots tid: folk åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde, men den dag då Lot lämnade Sodom regnade eld och svavel från himlen och gjorde slut på dem alla.

Likadant blir det den dag då Människosonen uppenbaras.

Vi läser psalm 111 vers 1.
konung utan like.
Ondskans välde, mörkrets makt bävar för hans rike.

Kristus kommer - Davids son,

Här talas om ONDSKANS VÄLDE och MÖRKRETS MAKT. Vi ryser och fryser då vi tar de orden i vår mun. Vi har lärt känna dem. Vi läser om dem i tidningar. Vi ser dem på TV. Vi möter dem i vår vardagsvärld. Människor sparkas ihjäl. Barn får inte känna sig älskade. Människor stöts ut. Många känner sig förkastade, ifrågasatta...

Det värsta med ondskans välde och mörkrets makt är att de suger in oss själva i ondska och mörker. Det går så långsamt och s

försåtligt. Vi går aningslöst på det ena efter det andra. Vi låter oss ledas in i det. Det är svårt för den som idag vågar vara annorlunda och inte tänker som alla andra.

I vår text berättas det om Lot. Det var Abrahams brorson. Han levde i en syndig stad som hette Sodom. Folk på hans tid levde ungefär som folk på vår tid. Man åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde. Inget fel i det. Så gör vi. Men det blev fel i detta är när man aldrig stannar till och tänker efter. Vart är jag på väg? Hur lever jag mitt liv? Glider jag aningslöst med i någonting som bara sker... Man kan ibland känna det som man åkte karusell. Låt den gå, låt den gå, låt den aldrig stilla stå. Det snurrar runt och snurrar det runt blir man vimsig i huvudet.

Och vi kanske upptäcker nöden inne i oss. Vi ropar ut den. Herre förbarma dig. Finns det inte någon som kan stoppa karusellen? Jo, det finns det! Jesus kan det. Kristus kommer - Davids son, konung utan like. Han kan stanna din karusell. Han är starkare än onskans välde och mörkrets makt. Och dessa makter bävar inför Jesus. Dödsrädda för Jesus.

Vi sjunger vers 1. Kristus kommer - Davids son, konung utan like. Onskans välde, mörkrets makt bävar för hans rike.

Vi läser psalm 111 vers 2.

Kristus kommer - världens ljus.
Dödens udd han bryter.
In i denna dunkla värld livets källa flyter.

Kristus - världens ljus. Där han kommer förlorar döden sin makt. Och mörkret, det som får oss att famla fram och frysa, det måste ge vika där ljuset tänds.

Men där ljuset tänds kan människor bli arga. Ljuset avslöjar hur slarvigt man lever. Och hur aningslöst. Det är precis som på Noas tid, säger texten. Då levde människor fullständigt aningslöst. Man tänkte precis som vi svenskar: Katastrofer händer andra, inte mig. Och man stannade aldrig till och tänkte igenom sitt liv. Folk åt och drack, står det i texten. De gifte sig och blev bortgifta. Och detta skedde ända till den dag då Noa gick in i arken och floden, de stora vattenmassorna kom och sköljde över allt och gjorde slut på allt.

Känner ni Noa, gubben Noa, hedersmannen? Noa lyssnade till Gud och lydde. Gud ville rädda Noa. Noa fick veta vad som skulle ske. Jorden var på väg att gå under. Den uppfylldes mer och mer av våld och ondska. På den tiden hände det som tidningarna är fulla av idag: Föräldrar mot barn och barn mot föräldrar, kriser i familjer och kriser bland folken. Var och en tänkte bara på sig.

Bygg en ark, sa Gud till Noa. Och Noa byggde en ark. En underlig båt - 150 m lång och 25 m bred och 15 m hög. Den var flatbottnad och gick inte att styra. Den kunde bara flyta. Det var inte lätt för Noa att lyda Gud. Han skulle bygga en båt mitt på land. Det var långt till havet. Och det var inte ett moln på himlen. Himlen var alldeles klarblå, inte en regndroppe på flera månader. Och folk skrattade: Gubben Noa inte riktigt klok, tänker bygga ett fartyg mitt på land. Men Noa hamrade och svettades och spikade. Och sen kom han släpande med det ena djuret efter det andra: Hundar och katter och apor och lejon och maskar och spindlar....Och så en dag bröt ovädret löst. Noa och hans familj och alla djuren räddades. Och nu säger Jesus: Som det var i Noas dagar, så skall det bli under Människosönens dagar.

Människosönen - Kristus - kommer. När allting krasar och kraschar i världen så skall där finns en räddning undan allt detta därför. Jesus, världens ljus är starkare än allt mörker. Han har segrat över döden. Och är vi riktigt stilla inför honom kan vi höra porlande en vårbäck. In i denna dunkla värld livets källa flyter.

Vi sjunger vers 2: Kristus kommer - världens ljus. Dödens udd han bryter. In i denna dunkla värld livets källa flyter.

Vi läser psalm 111 vers 3.

Kristus kommer - världens ljus,
morgonstjärnan klara.
På hans rike aldrig skall någon ände vara.

Lot fick gå ut ur Sodom. Det påminner oss om att det är något vi måste lämna, släppa taget om, bli fria från.

Noa fick gå in i arken. Det påminner oss om att det är något vi får gå in i. Vi får komma in i ett kraftfält. In i det som kallas Guds rike. Arken är en förebild till dopet. Precis som Gud räddade Noa undan det mörka som fanns på hans tid, så räddar han oss. Han har räddat oss ur mörkrets välde och fört oss in i sin älskade Sons rike (Kol 1:13).

Det som hände när vi döptes var att Livets frö las ned i oss. När vi sedan kom in i värmen och kärleken och kraften från Jesus då började detta liv spira i oss. Något händer med mig inuti. Jag föddes på nytt. Det liv jag fick i dopet blir medvetet. Jag börjar se något som jag inte såg förut: Jag ser Guds rike, jag ser honom som är kung där. Och jag börjar gå omkring där, andas in livsluft där, kommer i personligt förhållande till Honom som är kung i detta rike. Jesus säger i vår text: Att Guds rike är inom er. När jag lever i krafftältet som heter i Kristus, så flyttar detta krafftält in i mig. Hans ord är ljusord i mig. Därför måste mörkret vika. Natten måste ta slut ty morgonstjärnan lyser...

Vi sjunger om detta i vers 3: Kristus kommer - världens ljus, morgonstjärnan klara. På hans rike aldrig skall någon ände vara.

Vi läser psalm 111 vers 4.

Kristus kommer - Davids son.
Vi ditt namn upphöjer, tills en gång
inför din tron vi oss ödmjukt böjer.

Lot gick ut. Noa gick in. Vi föds på nytt genom dopet för att leva i Kristi rike. Om man kommer till ett nytt land är det viktigt att lära känna det landet. Man måste lära sig språket, lära känna människor där, veta vem som regerar där.

Det räcker inte med att jag genom dopet blivit placerad i hans rike. Jag måste lära känna Jesus som min Kung. Komma inför hans tron och upphöja honom. Komma i ett personligt kärleksförhållande till honom.

Många som räknar sig som kristna är ofta mycket osäkra. Man har sett Kristus konungen på avstånd. Man har sett hans bild. Men man är osäker på om man får ha med honom att göra. Är jag älskad? Bryr han sig om mig?

Är man osäker slits man mellan olika uppfattningar. En del säger: Se där är det. Andra säger: här är det. Där finns de som har de sanna smörjelsen. Där är de rätta kristna. Och så hör man på allt detta, man går hit och dit. Jesus säger: Man skall säga till er: D han, eller: Här är han. Spring inte dit de pekar. Rusa inte efter dem...

Men det finns ett botemedel mot denna inre osäkerhet. Det är att jag genom Guds Ande blir trygg inuti. Att jag genom Guds Ande får ett personligt kärleksförhållande till Jesus. Att jag lär känna honom. Och han lär känna mig. Och att jag tror på honom in därför att kompisarna tror eller mamma tror. Jag tror därför att jag själv fått möta honom. Var möter jag honom? Jesus pekar på startpunkten för vår vandring med honom är vid korset. Han måste lida mycket och förkastas av detta släkte innan han kommer i sin härlighet. Vid korset lär jag känna Jesus. Och han lär känna mig. Han tar in min synd i sig. Min smärta. Min rädsla. Vid korset får jag tala med honom om allt: Min osäkerhet, mina synder, mina skuld känslor, mitt dåliga självförtroende.

Nånting händer då. Jag ger det sämsta jag har till Jesus. Och han ger det bästa han har. Jag ger honom min synd. Han ger mig sin rättfärdighet, sin frid, sin glädje. Jag får veta vid korset att jag är älskad: Kristi kropp för dig utgiven...Kristi blod för dig utgjuten..

Vi sjunger psalm 111 vers 4: Kristus kommer - Davids son. Vi ditt namn upphöjer, tills en gång inför din tron vi oss ödmjukt böjer.

Du ordbrukare! När du läst och lyssnat till Jesu budskap i Lukas 17 kan du reflektera över följande:

1. Kan du känna igen onskans välde och mörkrets makt, psalm 111 vers 1?
2. Vad vet du om Lot?
Läs om honom i 1 Moseboken 13:5-13, 14:1-16, 18:16-33, 19:1-38.
3. Vad vet du om Noa?
Läs om honom i 1 Moseboken 6:8 – 9:28.
4. Vad vill det som hände Lot och det som hände Noa säga oss?
5. Vad betyder dopet och vad betyder korset för oss?

I bibelskolans skattkammare kan du läsa om Noa och vårt dop
Leta i Oaser i öknen efter den 28:e oasen
och läsa utläggningen av 1 Petrus brev 3:21-22
om att leva i sitt dop.